

РЕШЕНИЕ

№ 8436

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12811** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 3734 от 15.08.2024 г., постановено по НАХД № 17430/2023 г., Софийският районен съд е оставил без уважение искането на В. П. К. от В., [улица], ЕГН: [ЕГН], жалбоподател по това дело, за изменение на Решение № 2468 от 23.05.2024 г. в частта му на разноските, както и молбата на В. П. К. за допълване на Решение № 2468 от 23.05.2024 г. в частта му на разноските.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят К., който с касационна жалба, подадена чрез адв.К. в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63в от ЗАНН, обжалва същото. В жалбата е наведено касационно основание нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се позовава на чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС, като присъди в полза на касационния жалбоподател разноси за две съдебни инстанции. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касация – Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР - не изпраща представител, но чрез пълномощника си юк.П. е представил писмени бележки, в които е застъпил становище за неоснователност на жалбата. Отправил е

искане за оставяне в сила на съдебния акт и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а наред с това е отправил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледан по същество, въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 23-4332-017812/26.07.2023 г. на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касационния жалбоподател са наложени следните административни наказания:

По т.1 - глоба в размер на 20 лв. на основание чл.185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

По т.2 - глоба в размер на 20 лв. на основание чл.185 от ЗДвП.

По т.3 - глоба в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3 от ЗДвП.

С Решение № 2468 от 23.05.2024 г., постановено по НАХД № 17430/2023 г., Софийският районен съд е отменил указаното НП в частта по т.1 и по т.3, а е потвърдил същото НП в частта по т.2. Съдът е осъдил В. П. К. да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Съдебният акт е съобщен на касационния жалбоподател на 25.06.2024 г., видно от приложения отрязък на Съобщение за изготвени мотиви (л.63 от НАХД № 17430/2023 г.), връчено на пълномощника на жалбоподателя адв.К..

На 09.07.2024 г. в 23,59 ч по ел.поща жалбоподателят по делото В. П. К. чрез адв.К. е подал Искане за изменение на Решение № 2468 от 23.05.2024 г. в частта му на разноските, същото заведено с вх.№ 225362/10.07.2024 г. по описа на СРС (л.65 от НАХД № 17430/2023 г.). Със същото е поискано съдебният акт "да се измени, като се отмени в частта, в която се осъжда В. П. К. да заплати на СДВР сумата в размер на 80 лева за юрисконсултство както и в частта, с която е оставено без уважение искането за разноски възнаграждение и се постанови заплащане на ползваната правна помощ,".

На 10.07.2024 г. в 17,06 ч по ел.поща жалбоподателят по делото В. П. К. чрез адв.К. е подал Молба за допълване на Решение № 2468 от 23.05.2024 г. в частта му на разноските, същото заведено с вх.№ 227263/11.07.2024 г. по описа на СРС. Със същото е поискано: 1. да бъде осъдена СДВР да заплати на адв.К. адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв., и 2. да бъде намалено юрисконсултското възнаграждение на СДВР на 1/3 от присъденото ѝ такова в размер на 80 лв.

Районният съд е разгледал и искането от 09.07.2024 г., и молбата от 10.07.2024 г., като е намерил и двете за неоснователни, поради което ги е отхвърлил.

Така постановеното решение е недопустимо.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В АПК няма изрични правила за изменение или допълване на постановения съдебен акт в частта за разноските, с оглед на което и на основание чл.144 АПК субсидирано приложение намира разпоредбата на чл.248 ГПК. Искането за допълване или изменение на съдебния акт в частта за разноските според ал.1 на последно посочения

нормативен текст се прави в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му. Съдебният акт не е необжалваем, а според чл.63в ЗАНН във вр.с чл.211, ал.1 АПК е подлежал на касационно оспорване в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

Поради това за касационния жалбоподател срокът за подаване на искане за изменение и допълване на съдебния акт в частта за разноските, е започнал да тече от 26.06.2024 г. и е изтекъл на 09.07.2024 г. Без правно значение е вписаният ръкописен текст на гърба на л.61 от НАХД № 17430/2023 г. със съдържание "28.06.24 г. получих с.р /адв.Е.К./" и положен подпис. Същото не отговаря на изискването на чл.180 НПК, който урежда изискванията за връчване на призовки, съобщения и книжа в съдебната фаза на административнонаказателното производство. От това вписване не става ясно кой съдебен акт е получен и дали това е именно решението, на което е поискано допълване. Липсва и подпис на връчвател. Ето защо единственото меродавно връчване е това, извършено по надлежния ред чрез Съобщение за изготвени мотиви, а то, както се посочи по-горе, е станало на 25.06.2024 г.

При това положение подадената на 10.07.2024 г. молба за допълване на решението в частта му на разноските е била просрочена и районният съд не е следвало да я разглежда. Като се е произнесъл по просрочената молба, СРС е постановил недопустимо решение, което следва да бъде обезсилено в частта на произнасянето по молба за допълване на Решение № 2468 от 23.05.2024 г. в частта му на разноските, а именно: 1. да бъде осъдена СДВР да заплати на адв.К. адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв., и 2. да бъде намалено юрисконсултското възнаграждение на СДВР на 1/3 от присъденото ѝ такова в размер на 80 лв.

Подаденото на 09.07.2024 г. в 23,59 ч Искане за изменение на решението в частта му на разноските също е било процесуално недопустимо, но на друго основание.

С Решение № 2468 от 23.05.2024 г. Софийският районен съд е осъдил В. П. К. да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. За да присъди разноси в полза на ответника, СРС е изложил мотиви, че СДВР е била представлявана от юрисконсулт, и тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност, съгласно чл.63д, ал.5 във вр.с ал.4 ЗАНН във вр.с чл.37, ал.1 ЗПП и чл.27е от ЗЗПП, следва да се определи такова възнаграждение в размер на 80 лв.

За да отхвърли искането за изменение на съдебното решение, СРС е приел, че не са налице основания за пререшаване на казуса, доколкото в съдебното решение са изложени съображения относно това защо съдът не се произнася относно възлагане на разноските на жалбоподателя.

В подаденото искане по реда на чл.248 ГПК е било заявено оплакване за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт, с оглед на което от районния съд е била поискана отмяна на съдебното решение в частта, в която жалбоподателят е осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение, както и в частта, с която е оставено без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение. Отмяна на съдебния акт обаче не може да бъде извършена от съда, който е постановил съдебното решение, а само от по-горната съдебна инстанция.

За разлика от хипотезата на постановено определение, което съдът може сам да отмени или измени в закрито заседание при подадена частна жалба или частен протест (чл.344 НПК), за съдебното решение е въведена непререшаемост от постановили го съд. Пътят за защита на недоволната от решението страна е чрез касационно оспорване. След като искането е било за отмяна на съдебното решение, то

е имало характер на касационна жалба срещу акта в частта му на разноските, и като го е разгледал по същество, изземайки правомощията на касационната инстанция, СРС е постановил недопустимо решение и в тази част.

С оглед на изложените съображения решението на Софийския районен съд като недопустимо следва да бъде обезсилено.

При този изход на спора ответника се дължат разноски на основание чл.63д, ал.1, ал.4 и ал.5 ЗАНН във вр.с чл.143 АПК. За настоящата съдебна инстанция за осъществената защита от юрисконсулт, изразяваща с в изготвени и представени писмени бележки чрез юк.П., в полза на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, следва да се присъди възнаграждение в размер на 80 лв., изчислено съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА Решение № № 3734 от 15.08.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17430/2023 г.

ОСЪЖДА В. П. К. от В., [улица], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.